

Pazarcık 7.7
Elbistan 7.6

Geçmiş Olsun Türkiye'm

Kahramanmaraş merkezli depremlerde verilen on binlerce kayba rağmen tüm ülke kenetlendi ve eşsiz bir dayanışma gösterdi. Şimdi sıra öğrendiklerimizden ders çıkarmada...

24 Yıl Sonra Aynı Acı!

Unutulan "Türkiye bir deprem ülkesi" cümlesi Kahramanmaraş merkezli depremler sonrası tekrar hatırlandı. 99 mağdurları bu kez ruhen yıkıldı. **SAYFA 6**

SAÜ Sahada

TÜBİTAK, felaketin sonuçlarını ve alınacak tedbirleri tespit için üniversiteleri harekete geçirdi. SAÜ, 7 proje ile sahadaydı.

SAYFA 3

Deprem Bölgesinde Haberci Olmak

Habercilerin en büyük sınavıdır felaketler. Yardım etmek mi, yaşananları aktarmak mı? O sınavı bir de onlardan dinleyelim.

SAYFA 8

SAÜDAK Destan Yazdı

2019 yılında Mesut Oktay'ın önderliğinde gönüllülük esasıyla kurulan SAÜDAK, Kahramanmaraş depremlerinin ardından arama kurtarma çalışmalarında görev aldı. Deprem bölgesinde yazılan destanı bir de onlardan dinledik. **SAYFA 4**

Enkazda Kalan Canlar

11 milyonu aşkın hayvan depremden etkilendi. Bazıları can verdi bazıları evsiz veya sahipsiz kaldı. Bazılarını gönüllüler bazılarını görevliler kurtardı. Aç ve susuz kalan hayvanlara yurdun dört bir yanından yardımlar gönderildi. **SAYFA 7**

Prof. Dr. Hamza AL
Sakarya Üniversitesi Rektörü

Asrın felaketi olarak adlandırılan, 50 binden fazla insanımızın hayatını kaybettiği, 11 ilimizi etkileyen Kahramanmaraş merkezli depremin yaraları sarılmaya devam ediyor. Depremi hemen sonrası devletimizin tüm kurumları, sivil toplum kuruluşları ve vatandaşlarımızın ortaya koymuş olduğu seferberlik ruhu takdire şayandır. Sakarya Üniversitesi ailesi olarak depremin ilk gününden itibaren çeşitli çalışmalarda yer alarak bölgeye desteğimizi sürdürmekteyiz. Deprem bölgesinde hasar tespitlerinin yapılması, kurtarma çalışmalarının yürütülmesi ve afet yönetimi ile ilgili birçok konuda üniversitemiz bünyesinde yer alan mühendislik, mimarlık, jeoloji, jeofizik, coğrafya ve diğer alanlardaki akademisyenlerimiz deprem bölgesine giderek önemli çalışmalar yürütmüşlerdir. Üniversitemizin Gönüllü Doğal Afet Arama Kurtarma Birimi (SAÜDAK) ekibi depremin ardından bölgeye giderek arama kurtarma çalışmalarına destek olarak canla başla çalışmıştır. Aynı ve nakdi yardımların yanı sıra, afet bölgesindeki öğrencilerimizin durumunu tespit etmek ve ihtiyaçlarını belirlemek için DESTEKSAU uygulaması hayata geçirilerek öğrencilerimizle hızla temasa geçilmiştir. Üniversitemizin Tıp Fakültesi doktorları afet bölgesine gönüllü olarak giderek sağlık hizmetlerinin verilmesine destek olmuş, üniversitemiz bünyesinde kurulan Psikolojik Destek hattıyla depremden etkilenen bölge halkına online ya da yüz yüze psikolojik destek hizmeti halen devam etmektedir. Öğretim üyelerimiz deprem bölgesi ile ilişkili TÜBİTAK 1002-C proje çalışmalarına başlamış, bu projeler benzer felaketlere hazır olunmasını sağlamak amacıyla bilimsel verilerin toplanması, sismik, jeolojik, jeodezik, geoteknik, jeofizik ve morfolojik gibi gözlemlerin yapılması açısından önem arz etmektedir. Depremlerin ülkemiz açısından kaçınılmaz bir gerçek olduğunu asla unutmamalıyız. Bu felaket, ülkemizin bir kez daha deprem gerçeğiyle yüzleşmesine ve acı bir şekilde hatırlanmasına neden oldu. Deprem bilincinin artırılması konusunda herkesin duyarlı olması gerekiyor. 1999 depremini yaşamış bir üniversite olarak bu konuda oldukça tecrübeli, birikimli ve duyarlı bir konumdayız. Araştırma Üniversitesi olma hedefiyle hareket eden üniversitemiz, bugün olduğu gibi yarında yaşanması muhtemel felaketlere karşı acil durumlar için geliştirmekte olduğu projelere hız kesmeden devam edecektir.

Sakarya Üniversitesi ailesi olarak depremden hayatını kaybedenlere Allah'tan rahmet, yaralılara acil şifalar diliyoruz. Bir daha böyle büyük acılar yaşanmaması temennisiyle..

Depremzede öğrenciler eğitime “uzak”

HABER: Elif KÖSE

Latif SÖNMEZ (Kahramanmaraş-Elbistan): “Deprem bölgesindeyiz. Şartlar çok zor. İnsanın ailesini, akrabalarını, yaşadığı çevreyi bırakması zor ama şöyle de bir durum var: Depremi yaşamışsın ve o olayın içinde kalmak yerine biraz daha uzaklaşmak istiyorsun. Online olması demek insanların deprem bölgesinde sıkışıp kalması demek. O bölgede tekrar aynı şartlar altında her gün bir sarsıntı, her gün bir deprem yaşamak demek. Çok zor, gerçekten çok zor. Her gün sallanıyor, evin içinde duramıyorsun. İnsanın o durumda olması demek anlatılacak bir durum değil. İnsanlar kafasını her kaldırdığında bir deprem oluyor, bir arkadaşının acı haberini alıyor, evlerin yıkıldığını görüyor ve daha birçok şey. Bu durumda üniversitenin online olması çok kötü. 5 defa girmeye çalıştım derslere ama teknolojik ve internet anlamında yetersizlik oluyor. Yüz yüze olmuş olsaydı kafamız dağılabilirdi. Ailemizin yanında olmamız iyi bir durum ama bir süre sonra insan psikolojik anlamda çok yıpranıyor. Sakarya'ya döndüm. Biraz da olsa kendi kendimi toparlamaya başladım. O ortamdan uzaklaşmak insana az da olsa psikolojik olarak toparlama imkânı veriyor. Ailemle, akrabalarımınla konuşuyorum ve hala sarsıntıların olduğunu söylüyorlar. Evlere girilmekte zorlanılıyor. Bura ya o ortamdan kaçmak için geldim. Birçok problem yaşadım.”

Mevlûde Gül TOPÇU (Hatay-Kırıkhan): “Ben online olarak devam etmesi taraftarıyım. Teknolojik imkanlarım yeterli. Bu süreçte ailemden ayrılmak istemiyorum. Eğitimim süresince aklımın ailemde kalmasını istemediğimden online devam etmesi kendi açımdan daha iyi olur. KYK yurtlarına yerleşen insanların da gidecek başka yerleri yok. Onlar da yerlerinden edilmesin.”

A. B. (Şanlıurfa-Halfeti): “Birinci derece afet bölgesinde ailem yaşıyor ve bundan dolayı depremden

Kahramanmaraş ilinde 6 Şubat'ta yaşanan depremlerin ardından yüksek öğretimde önce uzaktan sonra ise hibrit eğitime geçildi. Deprem bölgesinde yaşayan Sakarya Üniversitesi (SAÜ) öğrencileri ile örgün eğitime ara verilmesini konuştu. Bazıları yüz yüze eğitimi savunurken bazıları ise uzaktan eğitimi tercih etti.

evlerimiz çok hasar aldı. Depremler her gün devam ediyor. Bundan dolayı uzaktan eğitim olsa daha iyi olur çünkü küçük kardeşlerim ile anne babamı yalnız bırakamam. Deprem sorunlarının yanı sıra bir de psikolojik sorunlar meydana geldi. Türkiye genelinde olmasa da deprem bölgesindeki öğrenciler için ayrı bir düzenleme getirilebilir diye düşünüyorum. Uzaktan eğitim için de teknolojik imkanlar kısıtlı. Şu an da ailemiz ve sevdiklerimizin can kaygısı dışında hiçbir şey düşünmüyoruz zaten.”

Aslı KARAÇÖL (Hatay-Antakya): “Ülkenin dört bir tarafına yerleştirildik. Bunun öncüsü KYK yurtları oldu ve üniversiteler online eğitime döndü. Bir ülkenin kalkınması için nasıl sanayi, ekonomi, turizm gerekiyorsa eğitim de bunların temel yapısıdır. Pandemi olur üniversiteleri kapatırız, OHAL ilan edilir kapatırız, deprem olur kapatırız. Bu durumdan etkilenen sadece üniversite öğrencileri olmuyor. Bir milletin eğitim seviyesini geriletecek bir durum bu.”

R. Uğur YILMAZ (Gaziantep): “Üniversitelerin online sürece geçmesi deprem bölgesinde eğitim gören öğrencilerle empati kurunca bana biraz yerinde olmayan bir karar gibi geliyor. Teknolojik imkanları göz

önünde bulundurunca benim telefonum, tabletim ve evimde internetim bulunuyor ama diğer öğrenci arkadaşların özellikle Hatay ve Adıyaman gibi bölgelerde yaşayan öğrenci arkadaşlarının bu imkanları çok kısıtlı. Çoğu kişi gibi ben de yüz yüze eğitimin daha verimli olduğunu düşünüyor ve yüz yüze eğitimi destekliyorum. Depremi birinci dereceden ve orta hasarlı bir evde yaşayan birisi olarak çok kötü bir durum, tarifini yapamam. Kelimelerle anlatamam derdimi, yaşadıklarımı. O an düşündüğünüz tek şey canınız. Umarım bir daha canımızın derdine düşmeyiz.”

Hatice BÜYÜKKAYA (Adıyaman): “Üniversitelerin uzaktan eğitime geçmesi öncelikle beni çok büyük bir hayal kırıklığına uğrattı. Adıyaman'da ailemle birlikte kalıyoruz şu an. Ablam da Adıyaman Üniversitesi öğrencisi. Maalesef burada internet sıkıntısı var. Bazı GSM operatörleri ile görüştüm ancak en yakın 3-4 ay içinde yeni baz istasyonu yapılacağını söylediler. Telefonlar hala çekmiyor ve kimse bu durumda bir şey yapmıyor. Online derslere girerken her zaman bağlantı sorunu yaşıyorum. Bazı üniversite öğrencisi arkadaşlarım çadırlarda kalıyor. En basit temizlik ihtiyacını gidermeye çalışan insanların tabii ki de internet sorunu oluyor. Devletin en azından bu bölgelere ücretsiz bir şekilde internet hizmeti sunması gerekiyor. Yüz yüze eğitim tüm öğrenciler için çok daha verimli elbette. Özellikle sağlık sektörü için. Üniversitelerin online olması çok kötü bir karar ve mağdur olan depremden öğrenciler daha fazla mağdur oldular. Eğitimde fırsat eşitliği her zaman olmalı çünkü depremden olmayan bir öğrenci ile depremden olan bir öğrencinin aynı performansı göstermesini bekleyemeyiz. Bu durumda en azından üniversiteler kendi bünyesinde depremedelere dersler konusunda kolaylık tanımasını temenni ediyorum. İnşallah kimse'nin başına bir daha böyle bir afet gelmez. Türkiye'nin başı sağ olsun.”

Depremi oyunla unuttular

HABER: SUBÜ İletişim Koor.

Felaketin ardından Sakarya'ya gelen depremzede çocuklara yaşadıkları acıyı unutturmak için SUBÜ'de oyunlar ve eğitimler düzenlendi.

Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi (SUBÜ) Spor Bilimleri Fakültesi, 6 Şubat felaketinin ardından Sakarya'ya gelen depremzede çocuklara kucak açtı. Yaşadıkları travmayı atlatmaları için spor salonunda bir etkinlik alanı oluşturuldu. Yaş gruplarına göre oluşturulan alanlarda boyama, resim çizme, el işi, hamur oyunları gibi faaliyetler yapıldı. Çocuklar için masa oyunlarının yanı sıra minderler de hazırlandı. Faaliyetler sırasında çocuklara yiyecek ve içecek ikramı da yapılırken tüm bu faaliyetler gönüllüler tarafından yürütüldü.

Sakarya'ya gelen depremzedeler için terapatik rekreasyon çerçevesinde keyifli bir alan oluşturmak istediklerini belirten SUBÜ Spor Bilimleri Fakültesi Rekreasyon Bölümü Başkanı ve etkinlik koor-

dinatörü Doç. Dr. Nurgül Tezcan Kardaş, "Öncelikli amacımız akut zaman diliminde terapi ve rehabilitasyon imkânı bulamayan, özellikle depremde ciddi şekilde etkilenen ve mağdur olan çocuklarımıza bir nebze de olsa neşe katmak ve depresif durumdan uzaklaştırabilmek. Felaketi konuşmadıkları, arkadaşlarıyla birlikte sadece yaşlarının gereğini yapabildikleri bir alanı onlara sunmak. Üniversitemizin yanı sıra birçok gönüllü ile bu etkinliği gerçekleştirebiliyoruz. Etkinlik tamamlandıktan sonra da işin ehli olan uzmanlara, psikologlara, pedagoğlara ve okullara emanet edeceğiz. Misafirlerimiz adına faydalı bir etkinlik olmasını diliyorum" diye konuştu.

Robot Teknolojileri ve Akıllı Sistemler Uygulama Araştırma Merkezi (ROTASAM) ise depremzede çocuklar için 'Hayallerimizi Kodluyoruz Micro:bit Eğitimi' başlığıyla robotik kodlama eğitimi düzenledi. Robotik teknolojiler ve kodlama hakkında bilgilerin paylaşıldığı uygulamalı eğitimde, robotların nasıl çalıştığı, robotik sistemlerin nasıl tasarlandığı ve programlandığı anlatılarak, öğrencilerin Micro:Bit eğitim setleri ile etkileşim kurması sağlandı. ROTASAM Müdürü Dr. Öğr. Üyesi Gökhan Atalı, Öğr. Gör. Meltem Eyüboğlu ve Hasan Özcan'ın eğitmen olarak yer aldığı eğitim, 3 güne yayılmış şekilde toplam 12 saat sürdü. Ailelerin de ilgi gösterdiği eğitim sonunda, çocuklara katılım sertifikaları takdim edildi.

Prof. Dr. Yusuf ADIGÜZEL
İletişim Fakültesi Dekanı

6 Şubat 2023 tarihli Elbistan ve Pazarcık merkezli depremler sadece Kahramanmaraş ve diğer 10 ilimizdeki vatandaşlarımızı değil hepimizi tarifsiz bir hüzne boğdu. Yüz binlerce gönüllü bir can'a daha umut olabilmek adına dişile tırnağıyla enkazın başında ter dökerken, ekranları başında bekleyen milyonlar da dualarıyla, maddi ve manevi destekleriyle hep oradaydılar.

Zaman zaman afet habercilik ilkelerine aykırı durumlar yaşandıysa da genel olarak medya profesyonelleri, deprem anından enkazların kaldırıldığı tarihe kadar her süreçte sorumlu bir gazetecilik örneği sergileyerek, tüm dünyaya en doğru haberi en hızlı biçimde vermeye çalıştılar.

Sakarya Üniversitesi de deprem boyunca gerek arama kurtarma ekibini (SAUDAK) gerekse aynı ve nakdi yardımları bölgeye göndererek depremzedelerle büyük bir dayanışma örneği gösterdi. Arama kurtarma çalışmalarına katılmakla birlikte afet bölgesindeki öğrencilerle de iletişime geçerek onların ihtiyaçlarını gidermeye ve psikolojik destek sunmaya gayret etti. Yaşanan depremler eğitim sistemimizi de sarstı. Üniversiteler dersleri ve sınavları çevrim içi yapmak durumunda kaldı. Covid 19 salgını sürecinin olumsuzluklarına deprem de eklenince, eğitimde yaşanan aksaklıkları gidermek adına üniversite yönetimi, akademisyenler ve tabii ki öğrenciler maddi ve manevi büyük fedakarlıklar yaptılar. Hep beraber eksikliklerimizi telafi edebilmek için daha fazla çalışmamız gerektiğini biliyoruz.

Allah bir daha böylesi acılar yaşatmasın.

Depremin yaralarına TÜBİTAK desteği

6 Şubat depremlerinin sonuçlarını ve alınacak tedbirleri tespit etmek için TÜBİTAK da harekete geçti. SAÜ'lü bilim insanları ise 7 proje ile bu çabaya katkı sağladı.

Depremin ardından TÜBİTAK'ın yaptığı çağrıya Sakarya Üniversitesi 7 proje ile katkı sağladı. TÜBİTAK'ın 1002-C "Doğal Afetler Odaklı Saha Çalışması Acil Destek Programı" kapsamında Doç. Dr. Ertan Bol, Doç. Dr. Handan Akyiğit, Doç. Dr. Gökhan Coşkun, Doç. Dr. Abdullah İnce, Dr. Tuba Tatar, Doç. Dr. Havva Sert ve Prof. Dr. Yusuf Genç yürütücü olarak görev aldı.

İnşaat Mühendisliği Öğretim Üyesi Doç. Dr. Ertan Bol ve ekibinin proje başlığı "İskenderun-Antakya Bölgesi Geoteknik Problemlili Alanların Tespiti" oldu. İnşaat Mühendisliğinden diğer proje ise Öğretim Görev-

lisi Dr. Tuba Tatar yürütücülüğünde "Kahramanmaraş Depremleri ve Etkileri: Kamu Yapılarının Hasar Durumlarının İncelenmesi ve Deprem Sonrası Oluşan İkincil Tehlikelerden Kaynaklanan Hasarların Belirlenmesi" başlığı ile kabul aldı. Sosyoloji Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Handan Akyiğit ve ekibinin projesi başlığı ise şöyle: "Afet Sonrası İnsani Güvenliğin Yeniden İnşası İçin Çadır Kentlerde Mevcut Durum Tespiti: Malatya Çadır Kentleri Örneği."

Makine Mühendisliği Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Gökhan Coşkun ve ekibi "Deprem Afeti Esnasında ve Sonrasında Meydana Gelebilecek Yangın Risklerinin ve Olaylarının Tespiti ve İrdelenmesi" başlıklı proje ile kabul aldı.

İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Abdullah İnce ve ekibi ise "Doğal Afetlerde Gençlerde Dini İnanç ve Ruh Sağlığı İlişkisi" başlıklı projeyi hayata geçirdi.

Hemşirelik Bölümü Öğretim Üyesi

TÜBİTAK

Doç. Dr. Havva Sert ekibi ile birlikte "Depremzedelerin ve Arama-Kurtarma Ekiplerinin Afet Önleme ve Müdahalesine Yönelik Deneyimleri: Ulusal Afet Önleme ve Müdahale Eylem Planına Hazırlık" başlıklı proje ile kabul aldı.

Sosyal Hizmet Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Yusuf Genç ekibi ile "Deprem Sonrası Kriz Aşamasında İlk ve Acil Müdahale Sürecindeki Yönetsel Aksaklıklar ve Depremzedelerin Yaşadığı Psiko-Sosyal Sorunların Saha Çalışması ile Yerinde İncelenmesi" başlıklı projeyi yürüttü.

kampüshaber

Sakarya Üniversitesi İletişim Fakültesi Adına İmtiyaz Sahibi
Rektör Prof. Dr. Hamza AL

Genel Yayın Yönetmeni ve Yazı İşleri Müdürü (Sorumlu)
Dekan Prof. Dr. Yusuf ADIGÜZEL

Yayın Koordinatörü
Öğr. Gör. Dr. Kürşat ÖZMEN
Tasarım-Uygulama
Doç. Dr. Mustafa BOSTANCI
Editör
Dilek EROL

Muhabirler
Baki Burak Atak | Berfin Elif Şahin | Buse Sila Senemcan | Elif Köse | Dilek Erol | Melike Sankaya | Z. Kaan Uçar

Yayın Türü: Yerel Süreli
Basım Yılı: Mayıs 2023
www.kampushaber.sakarya.edu.tr
facebook.com/saulkampushaber
twitter.com/saulkampushaber

Baskı: SAÜ Matbaası
Adres: Sakarya Üniversitesi
Esenlepe Kampüsü
M2 Binası Kat: 3, Serdivan - Sakarya
Tel: 0264 2957025

SAÜDAK Destan Yazdı

HABER: Dilek EROL

Sakarya Üniversitesi Gönüllü Doğal Afet Arama Kurtarma Birimi (SAÜDAK), ilk yardım, doğada arama kurtarma, enkaza giriş ve kimyasal, biyolojik, nükleer saldırılarla mücadele eğitimlerini tamamlamış 11 kişiden oluşuyor. Ekip, depremlerin olduğu 6 Şubat günü Sakarya'dan Şanlıurfa'ya hareket etti. Yaşananları SAÜDAK Başkanı Mesut Oktay, "Adana'ya vardığımızda karanlık çökmüştü, yıkıntılar gördük tek tük. Olay bizim için lokal, küçük bir olaymış gibi görünüyordu çünkü yol kenarında gördüğümüz sadece birkaç yıkık binaydı" diyerek anlatmaya başladı.

Nur Dağı'na vardıklarında yol çökmesi olduğundan 7-8 kilometrelik yolu yaklaşık 2,5 saatte gittiklerini söyleyen Mesut Oktay, oradan geri dönüş yaptıklarını ve Şanlıurfa'ya Kilis üzerinden geçtiklerini aktardı. Kırıkhan'a geldiklerinde köylerdeki binaların dahi çökmüş olduğunu gördüklerini ifade eden sivil savunma uzmanı, "Yol kırılmıştı ve o gece yoldan geçen arabaların birçoğunun tekerleri patladığı için 10-15 tane aracı yolda, sağda solda fırlamış halde gördük" şeklinde konuştu.

Oktay, Sakarya ekibi ile çalışılacağı için o grubun bulunduğu bölgeye giden SAÜDAK ekibinin, yıkılan 8 katlı bir bina- dan gece yarısından sonra bir çocuğu canlı olarak çıkarttıklarını ve bunun mutluluğunu yaşadıklarını dile getirdi.

"Aç kurt bir şeye saldırır ya biz de öyleydik"

Ruhsal açıdan zor anlar yaşadıklarını anlatan Mesut Oktay, "Şimdi olay vahameti kötü, yıkıntı kötü, insan bir an

2019 yılında Mesut Oktay'ın önderliğinde gönüllülük esasıyla kurulan SAÜDAK, Kahramanmaraş depremlerinin ardından arama kurtarma çalışmalarında görev aldı.

duygulanıyor, ne yaptığını şaşıırıyorsunuz ama şöyle söyleyeyim aç kurt bir şeye saldırır ya biz de öyleydik. Birisini canlı çıkarınız diye öyle bir koşuşturma oldu ki bu psikolojiyi nasıl anlatacağımı bilmiyorum. Bir taraftan ağlayayım mı, güleyim mi, bir anda heyecana kapılma, ilk defa bir şey bulmuş gibi bir mutluluk ve bunun özverisi ve koşuşturması vardı herkeste. Bu koşuşturma içinde çok fazla duygu yoğunluğu yaşayamadık" dedi.

"Her bir adımda bir tokat yiyormuşuz gibi oluyordu"

Şanlıurfa'nın ardından Hatay'a geçtiklerini söyleyen Oktay, Hatay'a girdiklerinde Şanlıurfa'da gördüklerinin hiçbir şey olmadığını anladıklarını belirtti. SAÜDAK kurucusu "Çalışmak için bize verilen bölgeye girmeye çalıştığımızda sanayinin tamamen çöktüğünü gördük. Bir tane ayakta kalan bina yoktu, yollar çökmüştü. Bitik nasıl olur dediğiniz zaman, bitğin fotoğrafı oradaydı. İnsanlar ne yaptığını bilmiyorlardı. Şöyle söyleyeyim her bir adımda bir tokat yiyormuşuz gibi oluyordu" dedi ve ekledi: "İnsan buradan nasıl çıkar?"

"Mimikler kayboluyor ve bir şeye odaklanmak zorunda kalıyorsunuz: insan"

SAÜDAK ekibinin Fuat Koku sitesinde görev aldığını aktaran Oktay, binanın karmaşık bir halde olduğunu dile getirdi. Apartmanda kişilerin depreme yalandığı vakit yatma saati olduğundan insanların yatak odası ya da merdiven boşluğunda bulunacağını düşündüklerini söyleyen sivil savunma uzmanı, ancak

1'inci günün sonunda o noktalara ulaşabildiklerini açıkladı. Oktay, gözlemleri doğrultusunda Antakya'yı şu şekilde özetledi: "Antakya kötüydü, Antakya bitmişti, koordinasyonun karmaşıklığı arasında kalmıştı Antakya. İlk gün onun rüzgarı çarptı, sonra insan nasıl bir şeye bürünüyorsa mimikler kayboluyor ve bir şeye odaklanmak zorunda kalıyorsunuz: insan..."

Sadece kötü olaylarla karşılaşmadıklarını aktaran SAÜDAK başkanı, şu şekilde konuştu: "Bu kadar şeyin içerisinde çocuklarını kaybetmiş bir kadın, dışarıda uyku tulumu ile yatan bir arkadaşı görünce dayanamayıp bir battaniye bulup getirmiş, arkadaşın üzerine örttü. Böyle şeyler de yaşandı, insana dayanma gücü veren şeyler..."

"Ya bize bir şey yaparlarsa?"

Yerel halkın ekiplere "Benim abim, yengem orada. Siz benim abimi, yengemi çıkartmadınız, niye oturuyorsunuz, niye çalışmıyorsunuz?" diyerek saldırıldığını belirten SAÜDAK kurucusu şöyle konuştu: "Böyle olaylarla da karşılaştık. İnsanları sakinleştirmek için bu işin sorumluluğunun bizde olmadığını asıl sorumlunun başka grup olduğunu söyledik. Bu durumu bir şekilde tatlıya bağladık ama bizde bir stres yarattı. Ya bize

bir şey yaparlarsa?"

"Panik bizi öldürdü"

5'inci günün gecesi arabada uyumaya çalışırken bir grubun cama vurup, ışık tutmasıyla uyandığını söyleyen Oktay, bir barajın yıkıldığını ve suyun bu tarafa doğru geldiğinin haberinin yayıldığını anlattı. "İnsanlar kaçmaya çalışıyor, biz de toparlanmaya çalışıyoruz ki orada baraj yok, en yakın baraj 200 kilometre uzaklıkta" diyen sivil savunma uzmanı, "O panik tüm yorgunluğun tuzu biberi oldu. Asılsız haber olduğuna dair anonslar yapıldı. İşte bizi en çok, oradaki cesetlerden çok, oradaki yıkılmış evlerden çok bu panik öldürdü. Biz o zaman farkına vardık ölümün ne demek olduğunu, nasıl bir şey olduğunu." şeklinde konuştu.

"Her tarafın rengi gri"

Birkaç kişiyle görüştüğten sonra 150 kişilik bir aileden sadece 7 kişi kaldığını öğrendiklerini ifade eden Mesut Oktay, "Her tarafın rengi gri, herkeste bir ifade bozukluğu, yürüyen cesetler diyebilirsiniz herkese ama buna rağmen bir züccaciye dükkanı vardı, binanın sağlam kalmasını boş verin içinde bir tane bardak dahi kırılmamıştı, nasıl bir durum?" diyerek şaşkınlığını dile getirdi.

"Yok oluşu nasıl anlatabilirsiniz?"

Ekipten bir gönüllünün çok cesetle karşılaştığı için uykusuzluk problemi yaşadığını aktaran sivil savunma uzmanı, konuşmasının sonunda şu ifadelerle yer verdi: "Oradaki bölge nasıl anlatılır veya orayı nasıl anlatmak gerekir, yok oluşu nasıl anlatabilirsiniz? Daha bir saniye önceydi, bir saniye sonra hiçbir şey yok. Bir şey düşünmüyorsunuz, o an tek bir şey var: ölüm, yaşam, mücadele..."

Annemin Ölüm Yıl Dönümünde Yola Çıktık

HABER: Dilek EROL

SAÜDAK ekibinde deprem bölgesine giden tek kadın olan Elif Ebrar Gezer, depremi öğrendiği andan itibaren yaşadıklarını, deprem bölgesine gitme sürecini ve orada gördüklerini anlattı.

Deprem bölgesine gitmeye nasıl karar verdiniz?

Öncelikle yaşanan felaketin ve acının tarifi yok. Bizler ruhen yalandık belki ama bu acıyı birebir yaşayanlar için beden ve ruhen çok zor şeyler yaşandı. Rabbim önce depremzedelere sonra tüm milletime sabır versin. Ben 99 depremini çok hatırlamıyorum lakin babamın arama kurtarma anılarını çok dinlemiştim ve kendisine hayran kalmıştım. 6 Şubat depremi olduğunda sabah kuzenimin telefonu uyandı. Videolara bakmaya başladım. Dehşeti telefonda anlamak imkansız ama videoları gördükçe yüreğim yandı. 2018 yılı 7 Şubat'ta ben annemi kaybettim. Normalde bu günlerde kendi yasımı yaşarım. Ama insanlar öyle acılar içindeydi ki ben annemi düşünemedim bile. "Allah'ım beni Hatay'a gönder" diye dua ettim sadece. Hayatımda en hızlı kabul olan duam bu oldu sanırım.

Süreç nasıl ilerledi?

Deprem sabahında ne yaparım ne ederim diye yerimde duramıyordum. Ben sağlık meslek lisesi hemşirelik mezunuyum. 5 yıl hemşirelik yaptıktan sonra tarihçi olmaya karar verdim. Sakarya Üniversitesi Tarih bölümünü 2022 yılında üniversite birincisi olarak bitirdim.

Aynı zamanda Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde çift anadal öğrencisiyim. Depremi öğrendiğim andan itibaren orada olmak istedim. Orada hemşire olarak insanlara destek olabilirdim. AFAD'a yazdım, Kızılay'a yazdım ama geri dönüş alamadım. Milletvekillerine dahi yazdım. Kendisini rahatsız etmek istemesem de sonunda rektörümüze ulaştım. Kendimi tanıttım. Durumu izah ettim. Kendisinden Allah razı olsun Sinem Yıldırım alp hocamızla beni iletişime geçirdi. Tekrar AFAD ile görüştüm lakin geri dönüş olmadı. İçim buruk şekilde Sinem hocama tekrar yazdım. "Hocam bana gitmek nasip olmayacak sanırım diye". Çok geçmeden telefonum çaldı. "Elif Hatay'a ekip gönderiyoruz, şartlar çok ağır, gitmek istersen 1 saat sonra otobüs kalkacak." Çok şükür dedim, duam kabul oldu. Apar topar yola düştüm. Sayın rektörümüze ve Sinem hocama çok teşekkür ederim. Onlar sayesinde SAÜDAK ekibine katıldım. Bana gelecek olursak, ben Hz. İbrahim'in ateşine su taşıyan karınca misali gücüm yettiğinde orada olmak istedim. Sadece istedim. Giderken tereddüt etmedim. Gerisini düşünmedim. Ne olur diye hiç sorgulamadım. 7 Şubat'ta yani annemin ölüm yıl dönümünde annesiz çocuklara, çocuksuz annelere, yarım kalan hayatlara doğru yola çıktık.

Gittiğinizde nelerle karşılaştınız, neler yaşadınız?

Hatay'a girdiğimizde ara ara yıkılan binalara denk geldik. İlk önce sağlam binalar görünce sevinmiştim. AFAD merkezine ulaştık. Sanırım mahşer günü gibiydi. Herkes oradaydı adeta. Bize arama kurtarma çalışması için bir görev yeri verildi. Hiç vakit kaybetmeden gittik. Antakya'ya vardığımızda sadece içimden Allah'a yalvarabilirdim. Orada insan gücünün dışında bir güç gerekiyordu. Mucizelere ihtiyaç vardı. Ülkenin her yerinden insanlar akın etmişti lakin bu insan

gücünün dışındaydı. Görevlendirildiğimiz enkazda başka ekipler de vardı. Önce ellerimizle taşlar taşıdık enkazdan. Sonra enkazdan çıkan eşyalarla, çığ köfte tepsileriyle, gelin çiçeği kutularıyla elimize ne geçtiyse insan koridoru yaparak elden ele molozlar taşıdık. "Sesimi duyan var mı?" diye defalarca seslendiler. Bir ses duymak çok istedik. En duygusal anlardı belki de onlar.

Grubun tek kadın üyesi olduğum için abilerim (abilerim diyorum çünkü SAÜDAK sayesinde benim onlarca abim oldu) beni hep gözettiler, Allah razı olsun hepsinden. Bu görevin en ağır yükü onlardaydı. Gece gündüz çalıştılar. Kendi çocuklarını düşünüp durmadan çalıştılar. Cenazeler çıkardılar. Kadın, erkek, çocuk... Umud aradılar. Canları pahasına uğraştılar. Bir yandan da tırlarla köylere erzak taşıdılar. Sakarya Üniversitesi öğrencilerine ulaştılar. Allah hepsinden bin kere razı olsun. Şartlar çok ağırdı. Hasta olanlar oldu ama pes etmediler. Ben onlar kadar ağır çalışsam da bel ve vücut ağrıları yaşarken onları düşünmüyorum bile. Enkaz

çalışmalarında bir noktadan sonra kadın gücü yeterli olmuyor. Lakin "Fitrat değişir sanma bu kan yine o kandır" Kurtuluş Savaşı'nda mermileri koruyan kadınlar olduğu gibi, burada da gücü yettiğinde taşıyan, ekip arkadaşlarını gözetken, oradaki kadınların ve çocukların ihtiyaçlarına cevap veren kadınlar vardı. Var olsunlar. Abilerim beni korumak istedikleri için enkazda çalışamayacağım zamanlarda pansumana ihtiyacı olan depremzedelere pansuman yaptım, ilaç ihtiyacı olanların ilaçlarını verdim, telkinlerde bulundum. İnsanların yürekleri o kadar yanıyordu ki pansuman yaparken yaralarının acısını hissetmiyorlardı bile. Rabbim hepsinin ruhuna inşirah ferahlığı versin. Bir süre sonra ilaçlarımız ve vitaminlerimiz çoğalınca ben de ekibin sağlığını kontrol etmeye çalıştım çünkü onlar kendilerini düşünmeyecek kadar özveri ile çalışıyorlardı. Yemek yemeyi bile unutuyorlardı. Ben orada insanlığı gördüm. Birlik nedir gördüm. Yemek ve su sıkıntısı asla görmedim. Çünkü güzel ülkenin her yerinden her şey gelmişti. Eksik gördüğüm herhangi bir şey olduğunda kısa sürede toparlatıp gönderildi. Enkaz çalışmalarında canla başla çalışan Eskişehir, Kırıs ve birçok ekibi tanıdım. Hepsi de canla başla çalıştılar. Annemden sonra çaresizliğin ne olduğunu ilk defa bu kadar çok hissettim. Ama birlik olmanın ne kıymetli olduğunu da gördüm. Rabbim birliğimizi daim etsin ve bize bir daha böyle acılar göstermesin inşallah. Son olarak benim sesimi duyup beni SAÜDAK ekibine katan Sayın Rektörümüz Prof. Dr. Hamza Al'a ve Prof. Dr. Sinem Yıldırım alp hocama, beni kız kardeşleri gibi aralarına alan abilik eden bütün SAÜDAK ekibine teşekkür ederim. Hatırlıyorum da mezuniyetimizde Hamza Hoca "Sizin diğer aileniz Sakarya Üniversitesi" demişti. Bunu çok iyi anlamış oldum. İyi ki bu ailenin üyesi olmuşum. Teşekkürler SAÜ.

“24 yıl önce ne yaşadıysak hepsini hatırlattı”

HABER: Zekeriya Kaan UÇAR

Kahramanmaraş'taki yıkımı en derinden hissedenlerin bir kısmı da 1999 Marmara Depremini yaşayanlar. Onlar, 6 Şubat'taki acı ve çileyi herkesten farklı hissettiler.

Aynı acılar 1999 yılında Marmara'da yaşandı. 24 yıl önce Marmara Bölgesi'nde depremi hisseden depremzedeler, o karanlık günlere geri döndü. Marmara depremini İzmit'te yaşayan Arzu D. deprem travmasını “1999 depreminde ne hissettiysem aynı şeyleri hissettim. Çaresizlik, korku, üzüntü” sözleriyle anlattı. 1999 depreminde hamile olan ve

depremi İzmit'te yaşayan Zehra K. o günlerin geri gelmesine dayanmadığını “Çok korktum ve aynı şeyleri tekrar yaşayacakmışım gibi hissettim. 99 depreminde hamileydim ve hamileliğimin sevincini bile yaşayamamıştım. Sanki hayatın sonu gelecek gibi hissediyordum” cümleleriyle ifade etti. Depremden sonra yardımın en az ulaştığı yerlerden birinin Düzce olduğunu belirten F. U. geçmiş “Depremde Düzce, Bolu'nun bir ilçesi idi. Düzce'nin il olmasının en önemli sebeplerinden biri 1999 depremde Düzce'de yaşayan insanlara yardım gelmemesi idi” sözleriyle hatırlatıyor ve geleceğe mesaj gönderiyor: “Deprem, önlem alınmazsa çok büyük bir

çaresizliğe yol açıyor. Acı ve çaresizlik ekranlara sığmayacak kadar büyük.” Deprem sonrası ihtiyaçların giderilmesinde zorluk yaşandığını anlatan Necdet E., Kahramanmaraş depreminin büyüklüğünü duyduğunda çok fazla yıkım olacağını tahmin ettiğini belirtti. Önlemin evin sağlamlığıyla alakalı olduğunu anlatan Necdet E., “Eve güveniyoruz, evimiz tek katlı ve depreme dayanıklı şekilde yapıldı” dedi.

“Gördüklerimiz bizi çok etkiledi” Depreme İzmit'te yakalanan Hamiyet E., “Kahramanmaraş depremini duyduğumda aklıma 1999 depreminde yaşadıklarım geldi. 1'inci gün elektrik ve sular yoktu,

2'nci gün sular geldi. Biz sadece bir gün susuzluk çektik ama oradaki insanlar günlerce suya ulaşamadı, ne kadar zor olduğunu anlıyorum. Sadece televizyondan gördüklerimiz bile bizi çok etkiledi” dedi. Deprem çantasının çok küçük bir önlem olduğunu belirten Hamiyet E., sözlerini şöyle tamamladı: “O anda insanın aklına deprem çantası falan gelmiyor. İhtiyaç olursa diye telefonların şarjını dolu tutuyoruz ve yanımızdan ayırmıyoruz.” Deprem için hazırlık yapılmasına dikkat çeken Arzu D. ise “Özellikle deprem bölgesinde oturan ve 99 depremini yaşamış insanlar olarak daha duyarlı olmamız gerekiyor” uyarısında bulundu.

Depreme nasıl hazır olunur?

HABER: Baki Burak ATAK

Anadolu aktif bir deprem bölgesi, ne zaman olacağı bilinmiyor ama Marmara Bölgesi'nde yakın zamanda yenisi bekleniyor. En iyi tedbir ise o an ne yapacağımızı bilmek...

Kahramanmaraş depreminden sonra en çok gündeme gelen konulardan biri de “Bireysel olarak depreme nasıl hazırlanmalıyız?” sorusu oldu. Depreme kişisel olarak hazırlanmak için pek çok farklı seçenek bulunuyor ancak AKUT takım lideri Günel Mahir Yatağan'a göre bireysel olarak

hazır olabilmenin en iyi yolu bina kontrolünden geçiyor. Depremde en çok can kaybının kontrolü ihmal edilen binalarda yaşandığını dile getiren Yatağan, “Bina sakinlerinin en kısa sürede şehir fark etmeksizin kontrollerini yaptırmaları çok önemli” dedi. Depreme hazırlanmanın bir diğer önemli yolunun toplanma alanlarının iyi bilinmesinden geçtiğini söyleyen Yatağan, bunun nasıl hayata geçirileceği konusunda ise “Bütün aile sakinlerinin neresinin toplanma alanı olduğunu bilmesi gerekiyor, bu sayede depremden sonra oluşan kaos ortamını engellememiz daha olağan. Bağlı bulunduğunuz muhtarlığa dani-

şıp sizin için belirlenmiş toplanma alanı hakkında bilgi almanız gerekiyor” şeklinde bilgi verdi. En çok bilinen tedbir olan deprem hazırlık çantalarının nasıl kullanılması gerektiği konusunda da açıklayan AKUT takım lideri, sanıldığı aksine deprem çantalarının göçük altında fayda sağlamadığına, tahliye sonrası işe yaradığına dikkat çekti. Depremde en çok yapılan hatanın sarsıntıdan hemen sonra evlere dönmek olduğunu söyleyen Günel Mahir Yatağan, “Deprem biter bitmez evlere girmemeliyiz. Yetkililer gelip binamızı kontrol ettikten sonra gönül rahatlığıyla binaya girişimizi sağlayabiliriz”

diye uyarılarda bulundu. Yatağan, yaşam alanı seçerken belirli noktalara özen gösterilmesi gerektiğini vurguladı. Yeni bir eve taşınırken dikkat edilmesi gereken en önemli unsurun bina ve yer etüdü olduğunu dile getiren AKUT takım lideri, sözlerini şöyle bitirdi: “Pek çok kişi evini başka şehirlere taşıdı bize en fazla danişılan konu ise ‘Ev alırken nelere dikkat etmeliyiz?’ oldu. Şöyle ki ilk başta bina ve yer etüdü ilgili kurumlara kontrol ettirmemiz gerekiyor eğer ikisinden biri dahi olumsuz sonuçlanması durumunda o binaya taşınmamalıyız fakat çoktan taşınmış isek mutlaka güçlendirme yaptırmalıyız.”

11 Milyon hayvan deprem mağduru

HABER: Berfin Elif ŞAHİN

Deprem bölgesinde yaşanan acıların bir başka yönü ise bundan etkilenen hayvanlar. Yetkililer ve gönüllüler sayesinde onlara da yardım eli uzatıldı.

Kahramanmaraş'ta meydana gelen depremlerde on binlerce kişi ile birlikte can dostları da enkaz altında kaldı ve kurtarılmayı bekledi. Bölgeden gelen bilgilere göre 11 milyon ev ve sokak hayvanı felaketten etkilendi.

Kurtarma ekipleri, enkazın altından çıkardıkları hayvanları veteriner hekimlere teslim ederek ilk yardım almalarını sağladı. Kurtarılan hayvanların açlıktan ve susuzluktan oldukça zayıf düştüğü ancak bakım alınca normalleştiği görüldü. Kurtarma operasyonları iletişim sıkıntısı nedeniyle kimi zaman zor geçti.

Kurtarma operasyonu sırasında, enkazın altından çıkarılan hayvanların bazıları sahipleri olmadığı için geçici barınaklara yerleştirildi ve bakımlarına devam ediliyor. Yurt genelinden hayvan severler, yardımların yanı sıra sahiplenme sürecini de organize etti.

Deprem bölgesine gelen hayvan-severler, kurtarılan hayvanların bakım ve tedavisi için gönüllü olarak çalıştı. Bölgeye gelemeyen

gönüllüler ise yiyecek, su, tıbbi bakım ve ilaç temini için dayanışma zincirleri kurarak ihtiyaç noktalarına malzemeleri ulaştırdı. Uzmanlar, kurtarılan hayvanların iyileşme sürecinin uzun ve zorlu olacağına dikkat çekti. Hayvanların açlık ve susuzluk gibi sorunlarının yanı sıra, enkaz altında kalmalarının getirdiği stres ve travmanın da tedavi edilmesi gerekiyor. Deprem bölgesinden alınan yüzlerce hayvan hem gönüllüler hem de veterinerlik fakülteleri tarafından rehabilitasyon altına alındı. Bölgedeki çalışmaları organize eden STK'lardan biri de Türk Veteriner Hekimler Birliği. Ülkenin farklı kentlerinden 56 oda ile organize olan kuruluş, hayvanlar için kardeş kentler belirleyerek sahipsiz ve bakıma muhtaç canları bu bölgelere yönlendirdi. Bu süreçte kent dışında kalan küçükbaş ve büyükbaş hayvanların büyük çoğunluğu ise gıda ve su eksikliği yaşadı. Tarım ve Orman Müdürlükleri'nin yanı sıra gönüllüler de ihtiyaç noktalarına yem dağıtmak için yoğun çaba harcadı. Deprem bölgesinde arama kurtarma çalışmalarına destek veren 49 ülkeden 388 eğitimli köpeğin bazıları bu süreçte yaralandı veya hayatını kaybetti. Meksika'dan gelen kahraman köpek Proteo, arama kurtarma çalışmalarına hayatının son anına kadar destek vererek depremin simgelerinden biri oldu.

Depremzedelerin gözünden göç

HABER: Melike SARIKAYA - Berfin Elif ŞAHİN

Deprem sebebiyle şehir değiştirmek zorunda kalan vatandaşlar yaşadığı sıkıntıları anlattı.

Kahramanmaraş merkezli 7.7 ve 7.6 büyüklüğündeki depremlerin ardından birçok depremzede başka kentlere göç etmek zorunda kaldı. Bu kentlerden biri de Antalya oldu. İlk depreme Malatya'da bir evin 4'üncü katında yakalanan Esengül Ekici, sarsıntı sırasında en büyük korkularının kurtulamamak olduğunu dile getirdi. Ekici, engelli bir çocuğu olduğu için depremde ailece onun etrafında toplandıklarını söyledi. 7.6 büyüklüğündeki ikinci depreme ise arabada yakalandıklarını anlatan Esengül Ekici, o an yaşadıklarını ise şöyle dile getirdi: "Arabadan bile kaçmak istedik. Yerin yarılp bizi içine alacağını korktuk."

"Mahşer yeri gibiydi"

Deprem anında bağırsıklardan çok etkilendiğini dile getiren Malatyalı depremzede o ortamı mahşer yeri olarak betimledi. Ekici, kentten ayrılma sürecini "48 saat dolmadan çadırlarımıza yerleştik. Duş yoktu, tuvalet ihtiyacını gidermek çok zordu. Çocuğumun bakımını o ortamda yapmak aynı zamanda ona da eziyet oluyordu. Bu sebeple eşimin kuzenine, Antalya'ya geldik" cümleleriyle anlattı. Depremün üstüne bir şok daha yaşadıklarını söyleyen Esengül Ekici oğullarının tekerlekli sandalyesinin çalındığını belirtti ve ekledi: "Hangi vicdana sığar?"

Ayaklarına Poşet Giyerek Isınmaya Çalıştılar...

Malatya'nın Battalgazi ilçesinde bir sitede yaşayan D.Ö. ise depremde yoğun bir korku yaşadıklarını, sarsıntı durduğunda hemen arabalarına yerleştiklerini söyledi. Dışarıda zor zamanlar geçirdiklerini dile getiren D. Ö., karda ıslanan ayaklarını poşet giyerek ısıtmaya çalıştıklarını belirtti. Deprem sırasında bir odadan ötekine gidemediğini aktaran D. Ö., o anları "Bina da herkes bağıryordu. Sarsıntı durduğunda kaçmaya çalıştık bina tıklım tıklımdı. Bir akrabamız camdan atlayarak bacağını kırdı" sözleriyle anlattı.

Geniş aile olarak bir çadırda kaldıklarını aktaran D.Ö. çadır kentte geçirdiği 5'inci günün ardından hastalandığını ifade ederek Antalya'da yaşayan akrabalarına gelmek zorunda kaldığını dile getirdi. Malatya'dan gelen bir başka depremzede ise Antalya'daki ilk günlerinde durumu kavrayamadıklarını, kendilerine gelme süreçlerinin hala devam ettiğini vurguladı. Deprem anını anlatan depremzede "Gece sallantıya uyandığımda can havliyle eşimi uyandırıp çocuklarımı kucaklayıp geçmesini bekledik. Sonra aceleyle evden çıktık. Evimden son çıkışım bu şekilde oldu. Sabah olan sallantıda binamız yıkıldı. Tekrar dönemedik" dedi. Depremden sonra Antalya'nın Kemer ilçesinde bir otele yerleştirilen depremzede, çocuklarının büyük bir travma yaşadığını, sürekli arkadaşlarını ve okullarını sorduğunu ifade etti.

“Mesleği bırakıp yardım ettiğimiz zamanlar da oldu”

HABER: Buse Sıla SENEMCAN

Haberciler Kahramanmaraş merkezli depremlerin ilk gününden beri bölgedeki gelişmeleri yakından takip ediyor. TVNET muhabiri Enes Arol ve kameraman İsmail Katırcı afet bölgesinde yaşadıklarını anlattı.

İlk olarak 6 Şubat sabahının nasıl başladığını soruyoruz Enes Arol'a. Felaketi öğrendiği anı şu sözlerle anlatıyor; “Benim deprem bölgesinde ilk deneyimimdi. Gece art arda gelen mesaj seslerinden anladım olağanüstü bir durum olduğunu. Sabah 6'da kanaldan aradılar ve ‘gelmeniz lazım’ dediler. Önce kanala geldim, burada bir toplantı yaptık. Bölgeden net bir şekilde bilgi alamıyorduk. Bu yüzden olayın büyüklüğünü en başta fark edemedik. Sabah saatlerinde bölgeye gitmek üzere bir ekip yola çıktı. Daha sonra öğlene doğru bir ekip daha çıkarıldı. O ekipte ben ve kameraman arkadaşım İsmail de vardık. O gün İstanbul'da ve bölgede çok fazla kar vardı ayrıca yolların kırık olduğu söyleniyordu. Kara ulaşımının mümkün olmadığını anladık ve havalimanında kurulan risk masasından bilgi aldık. Arama kurtarma ekipleriyle birlikte alana uçakla gittik.”

Kameraman İsmail Katırcı ise uyku halinde olduğundan durumunu en başta idrak edemediğini söylüyor ve ekliyor: “Şefim beni aradı, deprem olduğunu söyledi. Ayıldıktan sonra ilk işim kanala gelmek oldu. Geldiğimde zaten deprem bölgesi için hazırlıklar yapılıyordu. 2 tane gönüllü kameramana ihtiyaç vardı. İlk saha deneyimim olacağı için ben gitmek istedim. Yıkımın büyük olduğu Kahramanmaraş'a 2'nci gün gittim. İnsan bağırıışları ve siren sesleri her yerdedi. Tam bir kaos vardı. Binalardan çıkan dumanın insanları zehirleme ihtimali olduğundan çalışmalar etkileniyordu. Açıkçası yoldayken bu kadar büyük bir felaket ile karşılaşılacağını düşünmüyordum. Orada en fazla 1-2 gün kalıp döneceğimi zannediyordum ama 15 gün kaldım.”

“-20 dereceyi gördüm”

Tamamen yıkılan bir şehirde kalmanın zorluklarından bahsediyor Katırcı; “İlk 3 gün üzerimize örteceğimiz bir battaniyemiz bile yoktu. Montlarımızla uyuduk. Arabada oturarak, yan yana uyuyorduk çünkü yer yoktu. Isınmak için arabanın klimasını açmamız gerekiyordu ama karbonmo-

ENES AROL

noksit zehirlenmesi yaşamamamız için de pencereyi aralık bırakıyorduk. Gün geçtikçe havalar da soğumaya başladı. Bizi baya etkilemişti. Aslında bakılınca işini yapıp etkilenmemen gerekiyor ama sonuçta insansın. Yani iki tarafa da yetişmeye çalışıyorsun.”

Enes Arol da bölgedeki imkanları, “İlk 3 gün yiyecek bir şey yoktu. Devamlı arabada uyuduk. Zaten kapalı bir alana da giremezdik çünkü yarım saatte bir artçı oluyordu ve büyüklükleri çok fazlaydı. Ben bölgede 13 gün kaldım ve hep arabadaydım. Yemek ihtiyacımızı da 3'üncü günde bölgeye gelen mobil aş evlerinden karşıladık” sözleriyle anlatıyor.

“Sonuçta insansın”

İşini yapmaya gittiği yerde insani duygularını geride bırakmadığını söyleyen Arol; “Çok zorlandığımız anlar oldu. Konuşamadığımız, gördüklerimizi anlatırken kelimeleri seçemediğimiz anlar yaşadık. Yayın saatinde yayın yapıp sonrasında taş taşıdığımız, arama kurtarma

çalışmalarına destek verdiğimiz de oldu. Sadece haberci kimliğimizle orada değildik. Ben 5 yıldır televizyon haberciliği yapıyorum, bu zaman içerisindeki en zor günlerimdi” diyor.

“Omzumda kamera varken birçok şeye şahit ‘oldum diyen İsmail Katırcı da duygularını şu sözlerle dile getiriyor: “İnsanların feryatlarına, cenaze çıkarma anlarına şahit olduk. Bir gün Enes’le beraber bir spor salonuna gitmiştik. Yer olmadığı için cenazeler buraya sıralanmıştı ve insanlar yakınlarını arıyorlardı. Bizi baya etkilemişti. Aslında bakılınca işini yapıp etkilenmemen gerekiyor ama sonuçta insansın. Yani iki tarafa da yetişmeye çalışıyorsun.”

“Gösterdiği yerde ev yoktu”

Hafızalarına kazınan âni sorduğumuzda muhabir Enes Arol bölgede geçirdiği ikinci gecede yaşadıklarını anlatıyor: “Kahramanmaraş'ta 2'nci gecemizdi, yayını bitti ve sokaklarda gezmeye başladık. Elimizde kamera ve mikrofonla geziyorduk, amacımız gece

İSMAİL KATIRCI

haberi yapmaktı. Daha çekime başlamamıştık. Şehre ilk defa geliyorduk ve önce orayı tanımaya çalışıyorduk. O sırada yanımıza bir adam geldi. ‘Deprem olduğunda ben iş yerindeyim 2 çocuğum ve karım evdeydi. Şu an kimse kalmadı bekliyorum’ dedi. Evin yerini sorduğum-

da bana bir yeri işaret etti. Gösterdiği yerde ev yoktu. Her şey dümdüz olmuştu. Bir şeyler söylemek istedi mikrofon uzattık ama ne kadar yardımcı olabildik bilmiyorum. 2'nci gecemizde bunu yaşamak ağır geldi.” Katırcı ise onu çok etkileyen bir nottan bahsediyor: “Hasarlı bir binanın üzerindeki bir not beni çok etkilemişti. Notta ‘Yıkılırken haber verin içeride 7 ölümüz var’ yazıyordu. Hâlâ aklımda. Binadan artık ceset kokuları gelmeye başlamıştı. Biz oradayken riskten dolayı binaya müdahale edilemiyordu. Daha sonra orada olmadığım için tahliye anını görmedim. Göremediğim için de aklımda yer etti.”

Acı Tecrübe

Son olarak yaşadıkları tecrübenin mesleklerine olan bakış açılarını nasıl değiştirdiğinden bahsediyorlar. İsmail Katırcı düşüncelerini “Bu olay hem mesleğime hem insanlığa birçok şey kattı. Ama aynı zamanda benim için çok acı bir tecrübe oldu. Mesleğimizi bir kenara bırakıp birçok insana yardımcı olmaya çalıştık” sözleriyle anlatıyor.

“Mesleğimin önemini bir kere daha anladım” diyen Enes Arol sözlerini şöyle tamamladı: “Bölgeye giden herkesin bir görevi vardı. Bizim de görevimiz orada olan biteni izleyicilerimize doğru bir şekilde aktarmaktı. O anda ihtiyaç duyulan bir şeyi var diye duyurursak bizim yüzümüzden alana yardım gitmeyebilirdi. Dikkatli olduk ve doğru bilgiler aktarmaya çalıştık. Süreç psikolojik olarak yorucuydu ama orada olan birinin elinden tuttuğumda ya da isteklerini sağlamada yardımcı olduğumda hissettiğim bütün yorgunluk gitti. Bir kere daha iyi ki bu iş yapıyorum dedim.”